

**Maşile
LEBOQANQ**

Müasir Afrika poeziyasının parlayan imzası - Maşile Leboqanq

Müasir Afrika poeziyasının parlayan imzası olan Maşile Leboqanq 2006-cı ildə "Ritm lentində" şeirlər toplusuna görə Noma Mükafatını qazanıb. O, vizual verbalist və müasir Cənubi Afrika poeziyasının simvoludur. Bu verilən titullara əlavə olaraq, Maşile Leboqanq yeddi il əvvəl Yohannesburq sənət səhnəsinə çıxdıqdan sonra öz yaradıcı şəxsiyyətini formalaşdırmışdır. Onun yorulmaz iş etikasına müəllif, icraçı prodüser, aktrisa, şair, müstəqil sənətmə prodüseri, korporativ və müstəqil tədbir rəhbəri, həyat bacarıqları üzrə spiker və televiziya seriallarının aparıcısı kimi ona yaradıcılıq adlarını qazandırmışdır. Bütün yaradıcı rollarında Maşilenin yaradıcılığa olan ehtirasını gücləndirən iti intellekti, sual verən zehni və şiddətli sosial kəşfiyyət hissidir.

Varlıq haqqında

Kainatı yaratmaq üçün cəmi 26 hərf lazımdır -
Dünya sökülür, sonra yenidən yığılır...
Qələm və ayənin obyektivindən
Kitabların içində özümü itirmişəm...
Sonra özümü sözlərdə tapdım,
Təsəvvürsüz bir dünyada yaşamaq -
Bundan pis taleyi düşünə bilmirəm...

Mən ayrı-ayrı insanların həyatını gözümüşəm,
Kimin gözlərini heç tanımırdım,
Şəhərlərdə, kəndlərdə, uzaqlarda olmuşam,
Tanrının səması mənə heç vaxt göstərilməyib...

Ki, mənim ən böyük gücüm seçildi,
Gördüm ki, ağılım, sadəcə, bir qabıqdır.
Və bu uçurum, sadəcə, bir çuxurdur...
Cəhənnəm olsun hər şey, ağrıyan qəlbim -
Hələ də dostumdur...
Hər hekayənin öz yeri var
Və tarix heç vaxt bitmir..

Yazıçı memardır, Tanrı uşağıdır,
Xatirələr kətanında,
O, örtüklərin arasında çılpaq yatır.
Öz sevgilisi
Özünün düşməni olub...
İndi onun həyatının naviqatorudur,
O, həm həkim, həm də hakimdir...

İşinizi izah edəcək təvazökar dost
göz önündə olmayanda,
O, sakitlikdən təlaş çıxarır -
Gecənin mağarasında...

Cənubi Afrika qırq bir güzgüdür,
Şizofreniya mənləklərinin paradoksudur.
Bir-biri ilə danışmayanlar
Bir-birindən qorxanlar,
Bir-birinə hörmət edənlər
Kimi nifrət edir.

Və bu nifrətə iddia edir,
Bütün bunları -
qarıxdırmağa çalışın
Bir-biri ilə...

Səni geyindim

Bu gün səni geyindim
Nimdaş bir palto kimi...
Nə qədər isti olduğunu hiss etmək üçün
səni geyindim.
Gecənin zərif pərdəsi altında,
Ulduzların və ya gözlərin parlıtısından uzaq
səni geyindim...
Nəmliyə qədər toxunana qədər
Əzilmiş notlar
Soyuq əlimdə qaldı...
Sənin qoxunu hər gün çəkirəm.
Ancaq öz xəyalımda
Öpüşünün dadına baxdım...

Mən səni təhlükəsiz yerdə saxlayacağam,
Divarların danışdığı yerdə
Və qapıların qıfılları yoxdur,
Yolların kəşişdiyi yerdə.
Və toqquşmalar yoxdur...
Hamı qocalıb, ölür, təkə -
Uşaqlar heç vaxt qocalmırlar...

Tərcümə etdi:
Tural CƏFƏRLİ

